

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: D. Chistol
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Popova, M. Moraru, A. Panov

Dosarul nr. 3r-305/14

DECIZIE

10 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii:

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd recursul declarat de avocatul Șevciuc Ștefan în interesele lui Kim Raman,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Kim Raman împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Kim Raman prin intermediul reprezentantului său avocatul Șevciuc Ștefan,

c o n s t a t ă :

La 17 octombrie 2013, Kim Raman s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea Deciziei cu nr. 136/13/ DAI din 16 august 2013 emisă în privința sa, prin care i-a fost respinsă cererea de azil și solicită acordarea statutului de refugiat în Republica Moldova.

Întru argumentarea cerințelor sale reclamantul pe dosar a relatat faptul că, la data de 17 septembrie 2013 prin decizia Direcției Azil și Integrare nr. 136/13/ DAI din 16 august 2013, i-a fost respinsă cererea de azil (nr. 05MD000886) de acordare a statutului de refugiat, totodată stabilindu-se că nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în RM.

Reclamantul a mai menționat că, nu este de acord cu Decizia dată, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă anulării cu emiterea unei noi hotărîri prin care să i se acorde statutul de refugiat, relatînd faptul că s-a născut la data de 10 septembrie 1965 în Uzbekistan, regiunea Surkhandrarya orașul Termez, este cetățean al Uzbekistanului, de naționalitate coreean și de religie creștin.

Suplimentar reclamantul a menționat faptul că în țara sa natală a fost căsătorit

cu Kim Aliona, aveau doi copii și locuiau în Taşkent capitala statului Uzbekistan, invocând faptul că, avea un chioșc, care îi aparținea cu drept de proprietate și se ocupa cu vânzarea și reparația consolelor de jocuri „Playstation”, iar din cauza concurenței mari în zona pieței, acestuia i s-a propus să-și strângă afacerea și să plece în parte, în caz contrar va avea probleme. Neavând posibilitate financiară nici unde să plece, a rămas în continuare să activeze în acel chioșc, iar ca rezultat al neconformării cerințelor solicitate, acesta a început a fi persecutat de forțele interne ale Uzbekistanului și de concurenți. În final acestuia i-au și intentat un dosar penal pentru posesie de heroină. Mai menționează reclamantul că fratele unuia din concurenți era șeful unui comisariat de poliție din Taşkent.

Reclamantul a mai menționat faptul că, pe parcursul anchetei a fost reținut și s-a aflat în izolator pe o perioadă de patru luni, însă înainte de a fi reținut a fost bătut cu cruzime de aceste persoane și maltratată, fapt confirmat prin cicatricele rămase pe față. După ce a ajuns dosarul în instanța de judecată, reclamantul a fost achitat și eliberat, menționând că a avut loc și o tentativă de incendiere a chioșcului, dar care a eșuat, astfel a cedat presiunilor și a vândut chioșcul concurenților săi, înrăutățindu-și și mai mult situația grea de la acel moment.

Suplimentar reclamantul a invocat faptul că, un alt factor care l-a impus să-și caute o viață mai bună în afara țării a fost și religia deoarece musulmanii din Uzbekistan îl impuneau să se convertească în religia lor.

Reclamantul a menționat faptul că, în anul 2002, din cauza situației materiale precare, problemelor pe care le avea cu forțele interne și concurenții, din motiv că în anul 1998 soția l-a părăsit și s-a mutat cu traiul în Federația Rusă, iar el a fost nevoit să plece peste hotarele țării la muncă, iar mai întâi a mers la muncă în Federația Rusă or. Moscova unde a rezistat aproximativ timp de 8 luni timp în care a lucrat în calitate de constructor, iar la finele anului 2002 a făcut cunoștință cu Ala Rusu care este cetățeană a Republicii Moldova, iar la începutul anului 2003 a hotărât să vină cu aceasta în Republica Moldova pentru a locui împreună.

Reclamantul a mai relatat faptul că, pe parcursul anilor 2003-2013, împreună cu concubina sa a lucrat la construcții în Federația Rusă și în Republica Moldova, dar predominant s-au aflat pe teritoriul Federației Ruse, deoarece erau mai bine plătiți, din 2005 s-a stabilit cu traiul în Chișinău, iar pentru a-și prelungi șederea în Republica Moldova, periodic din trei în trei luni părăsea teritoriul Republicii Moldova pînă în Ucraina pentru a-i fi aplicată în pașaport ștampila de ieșire/intrare din țară.

Suplimentar reclamantul a menționat faptul că, prima dată a solicitat azil în Republica Moldova la data 29 august 2005, iar în urma examinării cererii a fost emisă decizia prin care i s-a respins cerința sa, decizie cu care nici nu a fost la curent, iar la data de 09 septembrie 2010 pașaportul său național, cu seria și nr CS1075581, eliberat legal de către autoritățile din Uzbekistan la 18 noiembrie 2002 a expirat, menționând că înainte de expirare s-a adresat la Consulatul Uzbekistanului din Ucraina și a solicitat prelungirea pașaportului, însă i s-a refuzat. Astfel, la data de 20 martie 2013, s-a adresat la Direcția Azil și Integrare cu o nouă cerere prin care a solicitat azil în RM, iar la 16 august 2013 prin decizia cu nr. 136/13/ DAI, a fost respinsă cererea de azil nr 05MD000886 de acordare a

statutului de refugiat, care i-a fost adusă la cunoștință la 17 septembrie 2013 cu mențiunile că aceasta nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în RM, relatînd faptul că în timpul interviului din 27 martie 2013, nu i s-a oferit un translator licențiat la toate etapele legate de procedura de azil, nu a beneficiat de asistență juridică din partea unui avocat și nu i s-a explicat procedura privind posibilitatea contactării reprezentanților înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.

Reclamantul a mai menționat faptul că, acordarea statutului de refugiat a fi posibilă și necesară, dat fiind faptul că există un risc serios de a fi persecutat fiindu-i pusă în pericol nu doar integritate fizică, ci și viața la întoarcerea în țara sa de origine, motiv din care s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 martie 2014 acțiunea înaintată de Kim Raman a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată (f.d. 73, 76-83).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 aprilie 2014, avocatul Șevciuc Ștefan în interesele lui Kim Raman a depus cerere de apel nemotivată (f.d. 86).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, nu s-a dat curs cererii de apel, fiind acordat termen pînă la 12 septembrie 2014 pentru înlăturarea neajunsurilor din cererea de apel și anume, prezentarea cererii de apel în formă desfășurată. Ședința de judecată fiind stabilită pentru 17 septembrie 2014 ora 10⁰⁰ (f.d. 92).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, cererea de apel depusă de avocatul Șevciuc Ștefan în interesele lui Kim Raman a fost restituită pentru neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel (f.d. 95-97).

Nefiind de acord cu încheierea menționată, la 20 octombrie 2014, avocatul Șevciuc Ștefan (mandat nr. 0291139) în interesele lui Kim Raman a declarat recurs, solicitînd casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 cu restituirea cauzei spre o nouă rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că încheierea contestată este ilegală și neîntemeiată. Indică recurentul că instanța de apel nu a respectat procedura de citare legală a acestuia și a examinat chestiunea cu privire la punerea pe rol a cererii de apel în lipsa acestuia.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, *„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea”*.

Conform art. 365 alin. (1) lit. d) CPC, *„în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul”*.

Conform art. 368 alin. (1) CPC, *„Dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor”*.

Analizînd conţinutul cererii de apel (f.d. 86), Colegiul constată că aceasta reprezintă o cerere de apel prealabilă, ce nu conţine careva argumente pe care se întemeiază apelul.

Astfel, prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 05 iunie 2014, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de avocatul Şevciuc Ştefan în interesele lui Kim Raman, apelantului fiind acordat termenul pînă la 12 septembrie 2014 pentru prezentarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul (f.d. 92).

Conform art. 369 alin. (1) CPC, *„Instanţa de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicaţiile instanţei de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1) ”*.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 17 septembrie 2014, cererea de apel depusă de avocatul Şevciuc Ştefan în interesele lui Kim Raman a fost restituită pentru neîndeplinirea indicaţiilor instanţei de apel.

Colegiul apreciază drept legală şi întemeiată încheierea contestată din următoarele considerente.

Potrivit art. 365 alin. (1¹) CPC, *„Elementele cererii de apel prevăzute la alin.(1) lit. d), e) şi h) pot fi incluse într-o cerere de apel suplimentară depusă după data întocmirii hotărîrii integrale”*.

Colegiul constată că însăşi reprezentantul apelantului în cererea de apel prealabilă, a indicat: „Apelul motivat îl voi depune ulterior luării de cunoştinţă cu hotărîrea redactată şi motivată” (f.d. 86).

Din materialele cauzei rezultă că copia hotărîrii redactate, a fost expediată în adresa apelantului şi a reprezentantului acestuia, la data de 22 aprilie 2014 (f.d. 85).

De asemenea, însăşi reprezentantul recurentului în cererea de recurs indică că, **„La 06 mai 2014** prin poştă am primit Hotărîrea motivată de la prima instanţă”.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, *„Participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă”*.

Colegiul consideră că din momentul comunicării hotărîrii motivate (06 mai 2014), reprezentantul apelantului cunoscînd prevederile art. 365 alin. (1¹) CPC şi ţinînd cont de principiul bunei-credinţe enunţat, urma să întocmească şi să depună cererea de apel în formă desfăşurată, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază. Prin urmare, nerespectarea condiţiilor necesare intentării procedurii în ordine de apel, sunt imputabile reprezentantului apelantului - avocatul Şevciuc Ştefan.

De asemenea, argumentul precum că încheierea contestată a fost emisă fără citarea participanţilor la proces nu poate fi reţinut şi este unul irelevant speţei. Plicul anexat la materialele dosarului cu inscripţia „a expirat termenul de păstrare” (f.d. 92 A) confirmă că încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost expediată la adresa lui Kim Raman, indicată atît în cererea de chemare în judecată, cererea de apel prealabilă cît şi cererea de recurs, însă nu a fost ridicată de către acesta. Mai mult decît atît, soluţionarea problemei privind primirea în procedură a cererii de apel nu necesită prezenţa părţilor.

Menţionează instanţa că conform jurisprudenţei CEDO participanţii la

procesul de judecată inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ urmărind cu diligență derularea procesului său. Or, fiind persoană interesată în examinarea acestei cauze, urma să întreprindă acțiunile necesare pentru a-și proteja drepturile sale de acces la instanță.

Având în vedere cele menționate, Colegiul consideră instanța de apel corect a constatat omisiunile cu privire la întrunirea condițiilor necesare intentării procedurii în ordine de apel și corect a restituit cererea de apel depusă de avocatul Șevciuc Ștefan în interesele lui Kim Raman. Prin urmare, încheierea contestată este legală și întemeiată, considerent din care urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de avocatul Șevciuc Ștefan în interesele lui Kim Raman.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Kim Raman împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță